

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดงานที่ให้มีการคุ้มครองแรงงานแตกต่างไปจาก

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดงานที่ให้มีการคุ้มครองแรงงานแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติ
คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒๒
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราช
กฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดงานที่ให้มีการคุ้มครอง
แรงงานแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้งานดังต่อไปนี้เป็นงานที่ให้มีการคุ้มครองแรงงานกรณีต่างๆ แตกต่างไปจาก
พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑) งานในกิจการปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม รวมตลอดถึงงานซ่อมบำรุงและ
งานให้บริการที่เกี่ยวข้องกับงานดังกล่าว เฉพาะที่ทำในแปลงสำรวจและพื้นที่ผลิต

(๒) งานที่ใช้วิชาชีพหรือวิชาการ งานด้านบริหารและงานจัดการ งานเสมียนพนักงาน งานอาชีพ
เกี่ยวกับการค้า งานอาชีพด้านบริการ งานที่เกี่ยวกับการผลิต หรืองานที่เกี่ยวข้องกับงานดังกล่าว

(๓) งานในร้านขายอาหารหรือร้านขายเครื่องดื่มที่เปิดจำหน่ายหรือให้บริการไม่ติดต่อกัน
ในแต่ละวันที่มีการทำงาน

(๔) งานวิชาชีพหรือวิชาการเกี่ยวกับการสำรวจ การขุดเจาะ การกลั่นแยกและการผลิต
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียมหรือปิโตรเคมี

(๕) งานในตำแหน่งผู้บริหาร งานวิชาการ งานธุรการ รวมทั้งงานเกี่ยวกับการเงินหรือบัญชี

(๖) งานเร่ขายหรือชักชวนซื้อสินค้า

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราช
กฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่งานในกิจการปีโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปีโตรเลียมรวมตลอดถึงงานซ่อมบำรุงและงานให้บริการที่เกี่ยวข้องกับงานดังกล่าวเฉพาะที่ทำในแปลงสำรวจและพื้นที่ผลิตซึ่งเป็นงานที่ต้องทำในพื้นที่ห่างไกลและทุรกันดาร มีลักษณะและสภาพของงานต้องดำเนินการต่อเนื่องกันไปตลอดเวลา และนอกจากนั้นมีงานบางประเภทที่มีลักษณะและสภาพของงานสมควรได้รับการคุ้มครองแรงงานในบางเรื่องให้แตกต่างไปจากที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติไว้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับเวลาทำงานปกติ เวลาพัก งานที่ห้ามลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงทำงาน การห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ทำงานล่วงเวลา และงานที่ลูกจ้างไม่มีสิทธิได้รับค่าล่วงเวลาหรือค่าตอบแทนอื่นเนื่องจากได้รับผลประโยชน์เป็นพิเศษอยู่แล้ว ซึ่งมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้กำหนดงานดังกล่าวโดยพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้